

Zarzuty i główne argumenty

Podniesione zarzuty i argumenty są analogiczne do zarzutów i argumentów podniesionych w sprawie T-234/04 Niderlandy przeciwko Komisji (pierwotnie opatrzonej numerem C-103/04) ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. 2004 C 94, str. 30.

Skarga wniesiona w dniu 16 sierpnia 2007 r. — Cemex UK Cement przeciwko Komisji

(Sprawa T-313/07)

(2007/C 235/46)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Cemex UK Cement Ltd (Thorpe, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: S. Tromans, C. Thomann, adwokaci, S. Wyatt, QC i S. Taylor, solicitor)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 12 czerwca 2007 r., notyfikowanej skarżącej oraz otrzymanej w dniu 21 czerwca 2007 r., oddalającej skargę wniesioną przez Cemex UK Cement Limited w sprawie krajowego planu rozdzielania przydziałów emisji gazów cieplarnianych notyfikowanego przez Zjednoczone Królestwo zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady.
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji zawartej w piśmie z dnia 12 czerwca 2007 r., otrzymanym przez skarżącą w dniu 21 czerwca 2007 r., oddalającej skargę wniesioną przez Cemex UK Cement Limited w sprawie krajowego planu rozdzielania w ramach II fazy systemu handlu emisjami gazów cieplarnianych Unii Europejskiej, notyfikowanego przez Zjednoczone Królestwo zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾.

W swej skardze do Komisji Cemex UK Cement Limited utrzymywała, że zmniejszenie przydziałów w ramach powyższego krajowego planu rozdzielania w odniesieniu do fabryki skarżącej w miejscowości Rugby oraz jednoczesne przyznanie zbyt dużych przydziałów w odniesieniu do zakładów eksploatowanych przez jej konkurentów stanowiło niezgodną z prawem pomoc państwa, która:

- (a) jest dyskryminująca w stosunku do fabryki w Rugby ponieważ nie uwzględnia w sposób wystarczający okresu potrzebnego na rozruch tej fabryki oraz opiera przydział dla

tej fabryki na okresie emisji, który nie jest reprezentatywny, o czym władze Zjednoczonego Królestwa były poinformowane;

- (b) narusza prawo przedsiębiorczości Cemex Espana S.A. — spółki matki spółki skarżącej.

Skarżąca podnosi ponadto, że Komisja popełniła błąd nie dostrzegając, że pomoc powstała z zastosowania „reguły pierwszego roku” jest niezgodna ze wspólnym rynkiem i nie wszczy-nając w związku z tym procedury zgodnie z art. 88 ust. 2 WE. Skarżąca uważa zatem, że Komisja błędnie ustaliła, że metoda rozdzielania przydziałów zastosowana przez Zjednoczone Królestwo w stosunku do fabryki w Rugby była niedyskryminacyjna oraz zgodna z wytycznymi Komisji.

⁽¹⁾ Dyrektywa 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiająca system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniająca dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz.U. L 275, str. 32).

Skarga wniesiona w dniu 22 sierpnia 2007 r. — Simala-grimm Filmproduktion przeciwko Komisji i EACEA

(Sprawa T-314/07)

(2007/C 235/47)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Simala-grimm Filmproduktion GmbH (Monachium, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci D. Reich i D. Sharma)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich i Agencja Wykonawcza do spraw Edukacji, Kultury i Sektora Audiowizualnego (EACEA)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji w sprawie noty debetowej nr 3240905584 z dnia 20 czerwca 2007 r.,
- obciążenie pozwanych kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca i Komisja zawarły w 1998 r. umowę o w sprawie wspierania komputerowo animowanej serii w ramach programu MEDIA II — Rozwój i dystrybucja ⁽¹⁾. Pismem z dnia 20 czerwca 2007 r. EACEA zażądała od skarżącej zwrotu całości wypłaconej w ramach tej umowy kwoty. W niniejszej skardze skarżąca kwestionuje tę decyzję.

Przed wszystkim skarżąca podnosi, że EACEA nie była formalnie właściwa w zakresie wydania tej decyzji, ponieważ kompetencja ta przysługuje wciąż Komisji.

Ponadto skarżąca twierdzi, że zaskarżona decyzja jest niezgodna z prawem z uwagi na naruszenie obowiązku uzasadnienia aktów wydawanych przez organy w rozumieniu art. 256 WE.

Dodatkowo naruszono przysługujące skarżącej prawo do obrony, ponieważ jej wniosek o uzyskanie dostępu do akt sprawy został odrzucony i w konsekwencji nie mogła ona stwierdzić, jaki czyn stanowił podstawę żądania zwrotu.

Skarżąca podnosi również, że umowa w sprawie wspierania nie została skutecznie wypowiedziana oraz że nie zostały spełnione wymogi wypowiedzenia. W tym kontekście stwierdza ona między innymi, że wypowiedzenie tej umowy, jak również żądanie zwrotu wypłaconych kwot stanowi naruszenie zasady uzasadnionych oczekiwań.

(¹) Decyzja Rady 95/563/WE z dnia 10 lipca 1995 r. w sprawie wprowadzania w życie programu zachęcającego do rozwijania i dystrybucji europejskich utworów audiowizualnych (MEDIA II — rozwój i dystrybucja) (1996-2000) (Dz.U. L 321, str. 25).

Skarga wniesiona w dniu 22 sierpnia 2007 r. — Grohe przeciwko OHIM — Compañía Roca Radiadores (ALIRA)

(Sprawa T-315/07)

(2007/C 235/48)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Grohe AG (Hemer, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat A. Lensing-Kramer)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Compañía Roca Radiadores, S. A.

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej z dnia 19 czerwca 2007 r. w sprawie R 850/2006-4;
- ewentualne stwierdzenie nieważności lub zmianę zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim stwierdza się w niej występowanie podobieństwa między towarami „Küchenhähnen” i „gusseiserne Badewannen”, a zatem występowanie prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd w odniesieniu do kolidujących oznaczeń;
- ewentualne stwierdzenie nieważności lub zmianę zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim stwierdza się w niej występowanie podobieństwa fonetycznego między zarejestrowanym znakiem towarowym a znakiem, na którym oparty jest sprzeciw, w Hiszpanii, a zatem występowanie

prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd w odniesieniu do kolidujących oznaczeń;

- ewentualne stwierdzenie nieważności lub zmianę zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim stwierdza się w niej brak powszechnej znajomości nazwy AKIRA w odniesieniu do japońskiego komiksu w Hiszpanii, oraz występowanie prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd w odniesieniu do kolidujących oznaczeń;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Grohe AG.

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „ALIRA” dla towarów z klasy 11 (zgłoszenie nr 2 766 640).

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Compañía Roca Radiadores, S. A.

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Słowny znak towarowy „AKIRA” dla towarów z klasy 11 (zgłoszenie nr 2 045 604).

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Uwzględnienie sprzeciwu i odmowa rejestracji.

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania.

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94 (¹), jako że brak jest prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd w odniesieniu do kolidujących oznaczeń.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994, L 11, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 20 sierpnia 2007 r. — Commercy przeciwko OHIM — easyGroup IP Licensing (easyHotel)

(Sprawa T-316/07)

(2007/C 235/49)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Commercy AG (Weimar, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat F. Jaschke)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: easyGroup IP Licensing Limited